

Spm. nr. S 714

2) Til økonomiministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Finder ministeren, at det er bekymrende, at den vaklende euro nu er ved at trække den stærke danske krone med i sit tilsyneladende frie fald, og hvor længe finder ministeren, det er til gavn for Danmark at have en fast tilknytning til euroen?«

Skriftlig begrundelse

Euroen har netop sat en ny bundrekord på de internationale valutamarkeder og er nu under dollarens værdi. Spørgeren finder på den baggrund, at ministerens tidligere udtalelse om, at euroen er en »fantastisk succes« må have været forhastet. Spørgeren finder ydermere, at det er bekymrende, at den hidtidigt så stærke danske krone nu, takket være den faste tilknytning til EU-valutaen, trækkes med ned. Udviklingen kan, finder spørgeren, ikke længere fortsætte, hvis vi da ønsker at have en stærk valuta.

Formanden:

Som allerede nævnt udgår spørgsmål nr. 2, dvs. spørgsmål nr. S 714, og vi går så til spørgsmål nr. 3.

Spm. nr. S 608

3) Til miljø- og energiministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren sikre, at offentligheden og folkevalgte politikere fremover får adgang til måleresultater af dioxin i tilknytning til forbrændingsanlæg i samme takt, som resultaterne foreligger, og at der til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg tilgår en månedlig opgørelse over dioxinmålinger på landets mange anlæg, hvor der foregår forbrænding?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Fyns Amts Avis den 19. november 1999 blev der allerede i 1998 konstateret overskridelse af grænseværdien for dioxinudslip ved afbrænding af schredderaffald på Kommunekemi. Dette blev imidlertid ikke oplyst over for offentlighed eller politikere, da Fyns Amt tillod

fortsættelse af forsøgene i 1999, og er heller ikke tidligere kommet frem, selv om der har været flere spørgsmål om udslippene fra Kommunekemi.

Der er åbenlyst et voldsomt behov for et formaliseret krav om åbenhed i forbindelse med dioxinkontrollen, og med forslaget ønskes ministerens holdning til at sikre en sådan formaliseret åbenhed belyst.

Søren Kolstrup (EL):

Baggrunden for at stille spørgsmålet er, at affaldsforbrænding jo er den vigtigste enkeltstående kilde til dioxinudslip i Danmark og bærer ansvaret for hen imod halvdelen af det samlede dioxinudslip.

Når vi samtidig erfarer, at i hvert fald én virksomhed, nemlig Kommunekemi, har foretaget en overskridelse af gældende grænser, og at disse overskridelser ikke er kommet til offentlighedens kendskab før meget lang tid derefter – et halvt til et helt år efter – melder det spørgsmål sig, om der ikke er behov for et formaliseret krav om åbenhed.

Spørgsmålet skal også ses i lyset af, at regeringen er indstillet på at lave en dioxinhandlingsplan, og det er fint nok, kan man sige. Men en sådan dioxinhandlingsplan forudsætter vel netop, at vi er sikre på, at vi får alle relevante oplysninger og ikke træffer beslutninger på kvikksand. Så hovedspørgsmålet lyder: Er der ikke behov for formaliserede krav om umiddelbar åbenhed, når der finder farlige målinger sted?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

I øjeblikket er det kun de færreste affaldsforbrændingsanlæg, der har fastsatte grænseværdier for dioxinudledning og derfor også har pligt til at foretage regelmæssige målinger af udledninger af dioxin. Men planen om at indføre dioxinrensning på landets affaldsforbrændingsanlæg i løbet af de kommende 4-5 år vil komme til at betyde krav om systematisk måling for dioxin.

Som vort system på miljøområdet er indrettet – og det gælder, hvad enten der er tale om dioxin eller andre farlige eller miljøfremmede stoffer, der udledes i Danmark – ligger kontrollen med udslippene primært hos de virksomheder, som udsender stoffet. Tilsynsmyndighederne modtager resultatet eller resultaterne af virksomhedernes egen kontrol, og så foretager